

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

instituttets bestyrelse. Men det må samtidig være rimeligt at gå ud fra, at filmkonsulenterne, der i henhold til lovforslagets § 13 ansættes af ministeren for kulturelle anliggender efter indstilling fra filminstituttets bestyrelse, nyder bestyrelsens tillid, og at denne derfor som hovedregel vil basere sine afgørelser på konsulenternes indstillinger. Bestyrelsen må i øvrigt ved budgetlægning afstikke de økonomiske grænser for hver af konsulenternes virksomhed i det enkelte finansår.

Jeg har forestillet mig, at der i første omgang skal ansættes 2 filmkonsulenter, men jeg har ønsket at holde muligheden åben for ansættelse af yderligere én eller flere konsulenter, f. eks. en særlig børnefilmkonsulent, hvis det skulle vise sig påkrævet.

Konsulenterne skal ansættes for 2 år ad gangen, og i betragtning af, at de ikke har den endelige afgørelse med hensyn til midlernes fordeling, finder jeg det rimeligt at åbne mulighed for genansættelse.

Fordelingen af de midler, der af filminstituttets bestyrelse afsættes til hel eller delvis tabsudligning for film af kunstnerisk kvalitet, skal — ligesom efter det tidligere lovforslag — overlades til en særlig filmjury, bestående af 3 filmkyndige personer, der skal være uafhængige af film- og biografbranchen. Filmjuryens medlemmer vælges ligeledes for 2 år, men da juryen har den endelige afgørelse med hensyn til fordelingen af midlerne til tabsudligning, er det — ligesom for kunstfondens 3-mands udvalg — bestemt, at medlemmerne ikke umiddelbart kan vælges.

Antallet af medlemmer i repræsentantskabet er reduceret fra de i det tidligere lovforslag foreslåede 40 medlemmer til 18 medlemmer, hvorved jeg mener, at der i hvert fald kan skabes et mere funktionsdygtigt organ.

Medens reglerne om statens filmcentral ved forelæggelsen i januar 1971 af forslaget til lov om film og biografier var udskilt til et særligt lovforslag, er bestemmelserne nu optaget under kapitel 5 i lovforslaget om film og biografier, på samme måde som de gældende regler om statens filmcentral er at finde i film- og biografloven af 1964.

Ifølge lovforslagets § 17 skal statens filmcentral fremover have til opgave at produ-

cere og indkøbe kortfilm til undervisnings- og oplysningsformål og kortfilm med overvejende kunstnerisk sigte samt distribuere sådanne film i det omfang distributionen ikke varetages af andre organer.

Formuleringen af denne bestemmelse indebærer som nævnt ovenfor, at statens filmcentral overtager den del af kortfilmproduktionen, der hidtil er blevet varetaget af kortfilmrådet, hvorefter dette nedlægges. Forslaget om under statens filmcentral at samle produktion og indkøb af kortfilm både til undervisnings- og oplysningsformål og af kortfilm med et rent kunstnerisk sigte tilsigter først og fremmest en ønskelig rationalisering på dette område, men må desuden ses på baggrund af den betænkning om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler, som i juli 1971 blev afgivet af et af undervisningsministeren nedsat udvalg.

I denne betænkning er det foreslået, at der oprettes en landscentral for undervisningsmidler, og at statens filmcentral's distributionsafdeling inkorporeres i denne landscentral og i øvrigt samordnes med undervisningsministeriets båndcentral.

Samtidig er der imidlertid i betænkningen givet udtryk for det synspunkt, at statens filmcentral i øvrigt bør opretholdes som en selvstændig, central, filmfaglig institution — gerne under kulturministeriets ressort, idet man fortsat ønsker, at der skal findes en filmfaglig instans, som ikke har direkte indflydelse på beslutningen om, hvilket medium der skal vælges til løsningen af en produktionsopgave, men som i de tilfælde, hvor man foretrækker at anvende film, kan yde bistand både produktionsteknisk og til sikring af, at der ikke anlægges ringere filmfagligt bestemte kvalitetskriterier på undervisningsfilm end på produktion af film med et rent kunstnerisk sigte.

Personlig ser jeg gerne, at statens filmcentral forbliver under ministeriet for kulturelle anliggender, og jeg ved, at mange inden for kortfilmbranchen deler dette synspunkt. En fortsat bevarelse af institutionen under kulturministeriet må imidlertid forudsætte, at der skabes en bedre balance i filmcentralens arbejde, således at det ikke bliver ved med — som tilfældet er i dag — helt overvejende at bestå i fremskaffelse af undervisningsfilm og oplysende film til sko-